

Oysa başka bir seçeneğimiz var!

Türkiye işçi sınıfı, suskunluğunu bozmalı ve dünyadaki sınıf kardeşleri gibi patronlar sınıfının karşısına dikilmeli!

Kardeşler!

İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü 1 Mayıs yaklaşıyor.

Uluslararası İşçi Dayanışması Derneği olarak diyoruz ki: 2013 yılı 1 Mayıs'ı işçi sınıfının kitleselliği ve kararlılığı ile alanları doldurduğu güçlü bir 1 Mayıs olmalıdır.

Patronların saldırıları karşısında Türk, Kürt, Alevi, Sünni, kadın, erkek, sendikalı, sendikasız, kadrolu, taşeron tüm işçilerin birliği şart!

İşçilerin birliği, halkların kardeşliği 1 Mayıs'ta egemenlerin suratına tokat gibi çarpmalıdır.

Çifte ezilmişlik altında ömür tüketen emekçi kadınlar da, baskılara ve ezilmişliğe karşı itirazlarını ortaya koymalıdır.

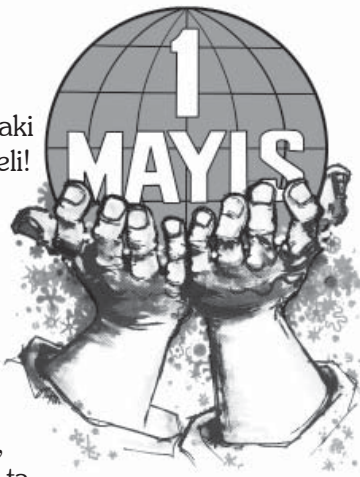
"Emekçi Kadınlar Mücadelede Önde" diyen ÜİD-DER, tüm emekçi kadınları da 1 Mayıs alanında erkek işçi kardeşleriyle beraber hakları için saf tutmaya çağırıyor.

1 Mayıs'ta ÜİD-DER'le alanlara çıkalım ve taleplerimizi haykıralım:

- **İş Güvenliği Önlemleri Alınsın, İş Cinayetlerine Son!**
- İş Güvenliği Kurulları Tüm İşyerlerinde Kurulsun ve İşçilerin Yönetimine Verilsin!
- **Ücretler Yükseltsin, İş Saatleri Kısaltılsın!**
- Tüm İşsizlere İş! Herkese İş Güvencesi!
- **Kıdem Tazminatını Patronlara Teslim Etmeyeceğiz!**
- Herkese Parasız ve Nitelikli Sağlık Hizmeti!
- **Ezilen Kürt Halkının Demokratik Talepleri Derhal Karşılansın!**
- Haksız ve Emperyalist Savaşlara Hayır!
- **Demokratik Hak ve Özgürlükler Üzerindeki Sınırlamalar Kaldırılsın!**
- Siyasal, Sendikal Baskılara Son!

Yaşasın İşçi Sınıfının Uluslararası Mücadele Birliği!

Yaşasın 1 Mayıs! Bijî Yek Gulan!

Uluslararası İşçi Dayanışması Derneği

Yaşasın İşçilerin Uluslararası Mücadele Birliği

1

Düşük Ücretlere, Artan İş Saatlerine, İş Kazalarına, Taşeronlaştırmaya, Sendikasızlaştırmaya, Haksız Savaşlara KARŞI

1 Mayıs'ta

ÜİD-DER'le ALANLARA!

www.uidder.org

İşçiler, emekçiler, kardeşler!

Kapitalizm denen sömürü düzeninde ömrümüz çalıřmakla geçiyor.

Çalışıyoruz, didiniyoruz ama elde avuçta bir şey yok. Geçim derdi belimizi büküyor, sıkıntı ve kahrından kurtulamıyoruz.

İşsizlik belâsı yakamızı bırakmıyor. Resmi rakamlara göre bile 3 milyona yakın işsiz var.

Çalışma koşulları üzerinde en ufak bir söz hakkımız yok. Günde 12-14 saate varan sürelerle çalışıyoruz. Sermayelerini büyüten patronlar bizleri birer insan gibi değil, makinenin parçası gibi görüyorlar.

Patronlar bir canımız olduğunu bile unutuyorlar.

Bize düşen daha fazla işsizlik, daha düşük ücret, daha çok mesai, daha çok tükenme, bıkkınlık, mutsuzluk...

Durum öyle vahim ki işçi sağlığı ve güvenliği önlemleri olmadan çalışan işçiler adeta kıymıdan geçiriliyor. İşyerleri mezbahalara döndü, biz işçiler de kurbanlara!

Türkiye’de her gün ortalama 5 işçi iş cinayetlerine kurban gidiyor!

İşçiler yanarak, boğularak, parçalanarak, zehirlenerek, ezilerek can veriyorlar. İşyerlerinin büyük çoğunluğunda iş güvenliği önlemi yok, kadro yok, sendika, sigorta, sosyal hak yok...

Bunun yerine düşük ücret, taşeron sistemi, işten atılma kaygısı, kural-sız çalışma, haksızlık, iş kazaları var!

Patronlar buna “ekonomik büyüme” diyorlar. “2023 hedefleri” diyorlar. “Krizi fırsata çevirmek” diyorlar.

Kriz diğer ülkelerde işçileri ayağa kaldırmışken Türkiye’de patronlar, işçi sınıfının sessizliğine bakıp ellerini ovuşturuyorlar.

Patronların krizi fırsata çevirmesi demek işçilerin daha çok sömürülmesi demektir.

2008’de de böyle olmadı mı? Teğet geçtiği söylenen kriz bizi can evimizden vurmadı mı? 1 milyon işçi işsiz kalmadı mı? İşgünü 12 saate çıkmadı mı? Kredi kartı borçları gırtlığımızı çökmedi mi? İş kazalarında ölen işçilerin sayısı ikiye katlanmadı mı?

Türkiye işçi sınıfı krizin faturasını böyle öderken, Türkiye ekonomisi dünyada 17’nci sıraya yükseldi.

Sene 2013. AKP hükümeti ve patronlar 2023 vizyonundan dem vuruyorlar. Dünyanın en

İşyerlerinin büyük çoğunluğunda iş güvenliği önlemi yok, kadro yok, sendika, sigorta, sosyal hak yok...

büyük 10 ekonomisi arasında yer almak istiyorlar. Yani biz işçiler daha fazla sömürülecek, daha fazla haksızlığa uğrayacağız.

Kardeşler!

Kapitalizmin ipliği bir kez daha pazara çıktı. “Kriz bitti” diyenlerin mumu yatıya kadar yandı!

Patronlar işçileri bir kez daha hedef tahtasına koyuyorlar, faturayı işçilere kesmeye hazırlanıyorlar.

Peki, bunu nasıl yapacaklar?

Karşılarına güçlü ve kararlı bir işçi sınıfı dikilmezse kıdem tazminatını fona devredip yağmalayacaklar. Özel İstihdam Bürolarıyla işçileri köle haline getirecekler. Taşeronluk ana çalışma sistemi olacak. İşçilerin ücretleri ödenmeyecek. İş güvenliği önlemleri alınmamaya, işçiler ölmeye devam edecek. Bu işçiler arasında fabrikada başını pres makinesine kaptıran ölen 13 yaşındaki Ahmet gibilerin sayısı artacak!

Kardeşler!

Yalnız Türkiye’de değil tüm dünyada işçinin lokması boğazından çekilip alınıyor. Bazı ülkelerde yüz binlerce işçi işten atıldı. Ücretlerden %25 kesinti yapıldı. Kıdem tazminatı miktarı düşürüldü. Krizin yarattığı yıkım bu kadarla sınırlı kalmıyor.

Petrol gibi enerji yataklarını ele geçirmek, yeni pazarlara açılmak, yeni yatırımlar yapmak isteyen kapitalistlerin açgözlülüğü dünyayı kan gölüne çeviriyor.

Patronların artan rekabeti yüzünden halkların üzerine bombalar yağdırılıyor. Emperyalist savaşlarda Ortadoğu halklarının kanı akıtılıyor.

Türkiye bu savaşta “bir koyup beş alma” hesapları yapıyor.

İşte kapitalizmin biz işçilerin başına sardığı belâlar! İşte patronların krizden kurtulma yöntemleri!

Kardeşler!

Dünyanın pek çok ülkesinde işçi eylemlerinin artması boşuna değil.

İşçiler “sefaletle razı değiliz, krizin faturası patronlara” diyorlar.

Türkiye’de de işçiler “artık yeter!” diyorlar.

Çünkü Türkiye’de de işçiler açlık ve sefalet ücretinden başka bir şey olmayan asgari ücretle çalışıp, iş kazalarında “güzel” ölmek istemiyorlar!

Ama bu yetmez!

İşçi sınıfı yeterince örgütlü olmaz ve gücünü meydanlarda göstermezse sefalet de, insanlık dışı çalışma koşulları da, iş cinayetleri de devam eder.

Türkiye’de her gün ortalama 5 işçi iş cinayetlerine kurban gidiyor! İşçiler yanarak, boğularak, parçalanarak, zehirlenerek, ezilerek can veriyorlar.